

A Magyar Művészeti Akadémia Nagydíja

Csernyus Lőrinc

Csernyus Lőrinc Ybl Miklós-díjas építész, a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagja Makovecz Imre tanítványaként újító módon viszi tovább mestere építészeti és szellemi örökségét. Egész munkássága a magyar építő hagyomány és építészeti ornamentika természetes és modern tovább művelésének kiemelkedő példája.

Csernyus Lőrinc nem tipikus műegytemi építész-mérnök, sokkal inkább építő, művész, közösségfejlesztő, kutató és kalandor. Kerüli a hagyományos megoldásokat az élet minden területén, ettől lesznek sajátosak épületei is. Gyakran kerül kapcsolatba tipizált tervek alapján megépített házakkal, de egyedi gondolataival átváltoztatja azokat egy közösség szájíze szerint.

Részt vett Makovecz Imre „Visegrádi táborain”, majd csatlakozott mestere irodájához, a Makonához, ahol a tervezési munkák elsősorban a kistelepülések revitalizációjára irányultak. A későbbiekben következett a Kós Károly Egyesülés és az önálló irodaként Turi Attilával és Siklósi József építészekkel 1990-ben megalapított Triskell. Számátalan családi házat is tervezett az organikus építészet jegyében, emellett több városban és településen tevékenykedett főépítészként, többek között Makón és Csengerben, melynek idén díszpolgára is lett. Ugyancsak idén vehette át a Főépítési Életműdíjat. Jelentős középületi munkái között tartjuk számon pl. a Herendi Porcelán Manufaktúra bejárati épületét, a Bonyhádi Városházát, a Budapesti Waldorf iskolát, a Makói Általános Iskolát, a csengeri Makovecz Imre Általános Iskolát, a csengeri művelődési házat és a makói tanuszodát.

2011 óta a Makovecz Imre Alapítvány Kuratóriumának tagja. Építészeti és társadalmi tevékenysége mellett 40 éves kora óta folyamatosan oktat építészhallgatókat a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Szerves Építészet tantárgyának keretében.

A 2021-ben megrendezett 2020-as Dubaji világkiállítás magyar pavilonjának tervezőjeként a magyar organikus építészet aktuális érvényességét mutatta föl a világ előtt. Az innovatív faszerkezetű épület az ökológikus építéstechnika példamutató alkotása.

Pavilonja az első faszerkezetes épület volt nemcsak a világkiállításon, hanem az egész Perzsa-öböl menti régióban. Tizenhét magyar ács állította össze, akik hónapokon keresztül dolgoztak az építésén, ennek során egyetlen csepp vizet sem használtak fel, így kapcsolódva az expó egyik fő témájához, a fenntarthatósághoz. Az épület gondolati ívét a makoveczi szellemiség alkotja, egy olyan kettős rétegű szerkezet, amely egy belső kupolából és az azt körülvevő külső burokból áll. Az Aqua Roots of Hungary ('Magyarország vízi gyökerei') névre keresztelt épület az egyik leglátogatottabb volt a világkiállításon, az újságírók pedig az expó 15 legizgalmasabbja közé választották.

Csernyus Lőrinc építész, művészeti szakíró a Magyar Művészeti Akadémia Nagydíjában részesül a dubaji világkiállításra létrehozott kiemelkedő jelentőségű épületéért és az elmúlt két évben az építőművészet területén végzett művészetelméleti, valamint közösségépítő munkájáért.